

både af fordelingspolitiske grunde og af hensyn til boligstøttens stigning.

Vi mistede til sidst tålmodigheden, fordi vi syntes, det tog for lang tid, og fremlagde derfor vores eget forslag. Det bygger på to hovedprincipper. Et princip, der går på effektivitet i retning af at bremse huslejstigninger, og der er det det mest effektive, man kan foretage sig. Det andet princip er enkelthed, nemlig at vi gerne vil lave en boliglovgivning, der er forholdsvis overskuelig.

Det, der så sker, er, at boligministeren fremsætter sit lovforslag. Det synes jeg ikke han skal have utak for, slet ikke efter de bemærkninger, der besvarede mine spørgsmål under de korte bemærkninger, for det betyder i realiteten, at der foreligger en aftale mellem regeringen, SF og Enhedslisten.

Vi har i SF været kede af, at man blandede to ting sammen, der ikke havde noget med hinanden at gøre. Efter vores opfattelse er der ingen sammenhæng mellem lejlighedssammenlægninger i små ejendomme og ønsket om at komme huslejstigninger til livs. Det har lige så lidt med hinanden at gøre, som Venstres oplæg om velfærd og valgfrihed har at gøre med velfærd og valgfrihed. Men jeg forstod også på boligministerens betragtninger, at det bliver skilt ad. Det er vi helt tilfredse med.

Den afvisning er dog ikke mere bastant, end vi godt vil være med til at kigge på det. Vi vil godt være med til at kigge på det forhold, men vi synes, det fortjener en langt, langt grundigere analyse end lovgivningen, der er nødt til at gå meget hurtigt for at bremse boligspekulationen.

Anden del af lovforslaget drejer sig derimod om huslejstigninger ved genudlejning. Jeg har under min hidtidige tale dokumenteret, hvor stor forskellen er, hvis man taler omkostningsbestemt leje og aftaleleje. Det taler sit eget tydelige sprog. Vi havde ønsket en mere sikker hånd, og derfor kom vores forslag. Det er både mere enkelt, og det er mere effektivt, fordi der ikke indføres nye grænsebeløb og dermed nye muligheder for kreativitet og grænsebeløbstænkning, og fordi lejebeskyttelsen efter vores opfattelse er bedre, når man opererer med to lofter, nemlig både den omkostningsbestemte leje og det lejedes værdi, og lader det laveste af de to lofter være gældende.

Men det sker jo i denne verden, at man ikke får alt, hvad man beder om, og så må man forholde sig til, om man vil tage det, man kan få. Det er dette forslag et eksempel på. Det tager

toppen af boligspekulationen, og det støtter vi i sagens natur af grunde, jeg har været inde på.

Men det, vi måske lægger allermest vægt på i SF, er bemærkningerne, side 3, tredjesidste linje og frem:

»På den baggrund er det fundet nødvendigt via en ændring af boligreguleringslovens § 5 at sikre, at hovedprincippet ved genudlejning også fremover er den omkostningsbestemte leje.«

Det er helt afgørende for SF, at vi her, ganske kort tid inden Lejelovskommissionen kommer med sine anbefalinger, fra et politisk flertal i lovbemærkningerne får slået fast, at det omkostningsbestemte princip fortsat skal være det bærende princip i dansk lejelovgivning.

Endelig har det været vigtigt for os – det var der også et positivt svar på fra boligministeren – at få fastslået, at der ved gennemgribende modernisering skal foreligge dokumentation i form af udlejerens pligt til at fremlægge regninger. Det har to konsekvenser, dels at vi kommer fupmoderniseringer til livs, dels at vi rammer sort arbejde.

Jeg skal så ikke sige så meget til Venstres og De Konservatives holdninger. Jeg finder det naturligt, at man i det her boligpolitiske spørgsmål deler sig efter det, Hørup kaldte anskuelser. Og det er klart, det er umuligt at slå bro fra Venstres superliberalistiske og De Konservatives delvis liberalistiske opfattelser på det her område til venstrefløjens ønske om at bevare et reguleret boligmarked. Derfor er det egentlig meget naturligt, at det er venstrefløjen i dansk politik, der laver den her aftale.

Jeg vil også godt kvittere for det forhandlingsforløb, der har været med regeringen. Jeg synes, det har været godt og grundigt, og jeg synes, vi har nået et resultat, som vi kan være bekendt.

Jørgen Estrup (RV):

Det er efter nøje overvejelse og uden den store glæde, at vi fra radikal side er gået ind i overvejelserne om dette lovforslag og støtter lovforslaget fra regeringen.

Lad mig sige, at det er en uskik, når man har nedsat en Lejelovskommission, at man så relativt kort tid før dens afslutning af arbejdet kommer med lovforslag. Og på det grundlag er jeg selvfølgelig fuldstændig enig med det, fru Gitte Seeberg sagde heroppefra tidligere. Det er ikke kønt. Men indimellem må man så konstatere, at der ikke er nemme løsninger.